

ತುಳಸಿ ಗೌಡ ಸಂದರ್ಶನ

■ ಫಾಲ್ಗುಣ ಗೌಡ, ಅಚವೆ

ಯಾವುದೇ ಸಮುದಾಯ ತನ್ನ ಜೀವಂತಿಕೆ ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಅದರ ಅಂತರಂಗದಲ್ಲಿ ಹುದುಗಿರುವ ಭಾಷೆ ಮತ್ತು ಭಾಷೆಯೆಂಬ ಹೂವಿನ ಪರಿಮಳದಂತಿರುವ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ಎನ್ನಬಹುದು. ತನ್ನ ಸಂಸ್ಕೃತಿ, ಮತ್ತದರ ಆಶಯ, ಅನನ್ಯತೆಯನ್ನು ಎಲ್ಲೂ ಊನವಾಗಂತೆ ಕಾಪಾಡಿಕೊಂಡು ಬಂದಿರುವ ಅತ್ಯುತ್ತಮ ಉದಾಹರಣೆ, ಉತ್ತರ ಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಶ್ರೀಮಂತ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಎಂದೇ ಹೆಸರಾದ ಹಾಲಕ್ಕಿ ಸಮುದಾಯ. ಹಾಡಿನ ಮೂಲಕವೇ 'ಮಾತನಾಡುವ ಸಂಸ್ಕೃತಿ' ಎಂದು ಕರೆಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಹಾಲಕ್ಕಿ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ವೈವಿಧ್ಯಗಳು ಹಲವಾರು. ಸುಗ್ಗಿ, ಪುಗಡಿ, ತಾರ್ಲೆ, ಗುಮಟೆ ಪಾಂಗ್, ಜನಪದ ವೈದ್ಯ, ಜೀವನದ ಎಲ್ಲ ಸ್ತರದ ಹಾಡುಗಳು, ಒಗಟುಗಳು, ಕಥೆಗಳು, ಕೌಶಲ್ಯತೆ ಇನ್ನು ಏನೆಲ್ಲವನ್ನು ತುಂಬಿಸಿಕೊಂಡ ಅದ್ಭುತ ಭಂಡಾರವದು. ಪ್ರತಿ ಮನೆಗೂ ಹೋಗಿ ಸುಗ್ಗಿ ಕುಣಿದು ಶುಭ ಹಾರೈಸುವ ಜನಾಂಗದಿಂದ ಬಂದ ಸುತ್ತಿ ಬೊಮ್ಮು ಗೌಡ ಹಾಲಕ್ಕಿ ಸಮುದಾಯಕ್ಕೆ 'ಪದ್ಮಶ್ರೀ' ಪ್ರಶಸ್ತಿಯ ಗೌರವ ತರುವುದರ ಮೂಲಕ ತೀರಾ ಹಿಂದುಳಿದ ಬುಡಕಟ್ಟು ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಎಂದು ಹೆಸರಾದ ಹಾಲಕ್ಕಿ ಜನಾಂಗವನ್ನು ರಾಷ್ಟ್ರಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಗುರುತಿಸುವಂತೆ ಮಾಡಿದರು. ಈಗ ಅದೇ ಜನಾಂಗದ ತುಳಸಿ ಗೋವಿಂದ ಗೌಡ ಅವರಿಗೂ ಪದ್ಮಶ್ರೀ ಗೌರವ ಸಂದಿದೆ.

ಸುಮಾರು ಅರ್ಧ ಶತಮಾನಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚು ಕಾಲ ಅರಣ್ಯ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿರುವ ಅವರು, ತಮ್ಮ ಉದ್ಯೋಗದ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ದಿನಗೂಲಿ ನೌಕರಳಾಗಿ ದುಡಿದಿರುವುದೇ ಹೆಚ್ಚು. ಕೇವಲ 12 ವರ್ಷ ಮಾತ್ರ ಕಾಯಂ ನೌಕರಳಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿ ಸರ್ಕಾರಿ ವೇತನ ಪಡೆದಿದ್ದಾರೆ.

ತಮ್ಮ ನಿಸ್ವಾರ್ಥ ಸೇವೆ, ಪ್ರಾಮಾಣಿಕತೆ, ನಿಷ್ಠೆಯಿಂದ ಲಕ್ಷಗಟ್ಟಲೆ ಸಸಿಗಳನ್ನು ತಯಾರು ಮಾಡಿ ಅರಣ್ಯದಲ್ಲಿ ನೆಡಲು ಅನುವು ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟ ಹಿರಿಮೆ ತುಳಸಿ ಅವರದು. ಅವರ ದುಡಿಮೆಗೆ 'ಇಂದಿರಾ ಪ್ರಿಯದರ್ಶಿನಿ ಪ್ರಶಸ್ತಿ' ಸಂದ ನಂತರ, ತುಳಸಿ ಅವರನ್ನು 'ವೃಕ್ಷಮಾತೆ' ಎಂದೇ ಕರೆಯಲಾಯಿತು. ಯಾವ ಲಾಭದ ಉದ್ದೇಶವನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳದೇ ಮರಗಳ ಬೀಜವನ್ನು ಹುಡುಕಿ ತಂದು ಮಡಿಗೆ ಹಾಕಿ, ಸಂರಕ್ಷಣೆ ಮಾಡಿ, ಬೀಜ ಮೊಳಕೆಯೊಡೆದು ಹುಟ್ಟುತ್ತಿದ್ದಂತೆಯೇ ಪ್ಲಾಸ್ಟಿಕ್ ಚೀಲದಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟು ಬೆಳೆಸಿರುವ ನಿಸ್ವಾರ್ಥ ಸೇವೆ ಅವರದು. ಕಡಿಮೆ ಕೂಲಿಯಲ್ಲಿಯೇ ಬಡತನದ ಬದುಕನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡವರು ತುಳಸಿ. ಇಬ್ಬರು ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಸಾಕುವ ಹೊಣೆ ಹೊತ್ತು, ವಯಸ್ಸಾದ ಗಂಡ ಕಾಲವಾದ ನಂತರ ಬದುಕಿಗಾಗಿ ಅರಣ್ಯ ಇಲಾಖೆಯ ನರ್ಸರಿಯನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸಿದರು. ಅಲ್ಲಿಂದ ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಪಟ್ಟ ಪಾಡು ನಿಸರ್ಗ ಪ್ರೀತಿಯ ಹಾಡಾಗಿದೆ. ಬಡತನ ಈಗಲೂ ಬೆನ್ನು ಬಡದಿದ್ದರೂ ಮೊಮ್ಮಕ್ಕಳೊಂದಿಗೆ ಅಜ್ಜಿ ತುಂಬು ಜೀವನ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ತುಳಸಿ ಗೌಡ ಮುಗ್ಧೆ ಎನ್ನುವುದು ನಿಜ. ಆದರೆ, ಮಾತಿಗೆ ನಿಂತರೆ ಪರಿಸರವಾದಿಯಾಗಿ, ಬೀಜತಜ್ಜಿಯಾಗಿ ಕಾಣಿಸುತ್ತಾರೆ. ನಿಸರ್ಗದ ಉಳಿವಿಗಾಗಿ ಏನು ಮಾಡಬಹುದೆನ್ನುವುದನ್ನು ತಮ್ಮ ಅನುಭವದಿಂದ ಹೃದಯಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಕನ್ನಡ ನಾಡಿನ ಹೆಮ್ಮೆಯ ಅಜ್ಜಿಯ ಈ ಸಂದರ್ಶನ 'ಸುಧಾ' ವತಿಯಿಂದ 'ಮಹಿಳಾ ದಿನ'ದ ವಿಶೇಷ.

◆ ಅಜ್ಜಿ, ದೇಶದ ಅತ್ಯಂತ ಉನ್ನತ ನಾಗರಿಕ ಪ್ರಶಸ್ತಿಗಳಲ್ಲೊಂದಾದ 'ಪದ್ಮಶ್ರೀ' ಗೌರವ

ನಿಮಗೆ ಬಂದಿದೆ. ಹೇಗನಿಸುತ್ತಿದೆ? ತುಂಬಾ ಸಂತೋಷವಾಗಿದೆ. ಇದು ನನ್ನ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕ ಸೇವೆಗೆ ಸಿಕ್ಕಿದ್ದು ಅಂತ ತಿಳಿದಿದ್ದೇನೆ. ನನ್ನ ಜನಾಂಗಕ್ಕೆಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ಇಡೀ ಅರಣ್ಯ ಇಲಾಖೆಗೆ ಸಿಕ್ಕ ಪ್ರಶಸ್ತಿ ಇದು. ಅದಕ್ಕೆ ತುಂಬಾ ಮುಷಿಯಾಗಿದೆ.

◆ ಈವರೆಗೆ ನೀವು ಎಷ್ಟು ಗಿಡಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಸಿದ್ದೀರಿ?

ಲಕ್ಷಗಟ್ಟಲೆ ಆಗಿರಬಹುದು. ಲೆಕ್ಕವಿಲ್ಲ. ಇನ್ನೂ ಮೂರು ನಾಲ್ಕು ಲಕ್ಷ ಆಗುವಷ್ಟು ಗಿಡಗಳು ನರ್ಸರಿಯಲ್ಲಿವೆ. ಲೆಕ್ಕವಿಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಗಿಡಗಳನ್ನು ತಯಾರು ಮಾಡುವುದೆಂದರೆ ನನಗೆ ಅದೆಂಥದೋ ಮುಷಿ. ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಸಾಕಿದಂತೆ ಸಾಕಿದ್ದೇನೆ. ನನಗೆ ನನ್ನ ಮಕ್ಕಳು, ಮೊಮ್ಮಕ್ಕಳು ಬೇರೆಯಲ್ಲ ಮತ್ತು ಈ ಗಿಡಗಳು ಬೇರೆಯಲ್ಲ. ಅವುಗಳನ್ನು ಆರೈಕೆ ಮಾಡುವ ಸಂತೋಷವೇ ನನ್ನನ್ನು ಇನ್ನೂ ಮುಷಿಯಿಂದಿಟ್ಟಿರುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗಿದೆ.

◆ ಯಾವಾಗ ಇಲಾಖೆಗೆ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಸೇರಿದಿರಿ? ಆಗ ನಿಮ್ಮ ಸಂಬಳ ಎಷ್ಟಿತ್ತು?

ಮದುವೆ ಆದ ನಂತರ ಸಣ್ಣ ಮಕ್ಕಳು ಇರುವಾಗಲೇ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಸೇರಿದೆ. ಆಗ ಬಹಳ ಬಡತನವಿತ್ತು. ಯಾರೋ ಹೇಳಿದರು, 'ಅರಣ್ಯ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಇದೆ ಅಂತ, 1 ರೂಪಾಯಿ 25 ಪೈಸೆ ಸಂಬಳ' ಅಂತ. ನಾವೆಲ್ಲ ಸುಮಾರು ಜನ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಹೋದೆವು. ಗಂಡನಿಗೆ ಆಗಲೇ ವಯಸ್ಸಾಗಿತ್ತು. ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಸಾಕುವ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಬಿತ್ತು. ಇದ್ದದ್ದು ಎರಡೇ ಎಕರೆ ಜಮೀನು. ಅದನ್ನು ಸಾಗುವಳಿ ಮಾಡಲು ಯಾರೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. 1 ರೂಪಾಯಿ 25 ಪೈಸೆಯಲ್ಲಿ ಬಡತನದ ಬದುಕು ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದೆ. ಜೊತೆಗೆ ಹೋದವರು ಕೆಲಸ